

College van Beroep voor de Examens

Nr: 2025-125652

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, dr. F.T. Groenewegen en E. Sarolea, leden

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 28 juli 2025, tegen de beslissing van 24 juli 2025 van de examencommissie van het Instituut voor Interdisciplinaire Studies van de Faculteit Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatie, hierna te noemen “verweerster”, waarin het bachelorproject voor het vak *Bachelorproject Future Planet Studies – Future Society (5133BFPS0Y)* van appellant wegens plagiaat ongeldig is verklaard. Tevens is appellant uitgesloten voor de herkansingmogelijkheid van het bachelorproject.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 24 juli 2025, heeft verweerster het bachelorproject (hierna: de scriptie) van appellant voor het vak *Bachelorproject Future Planet Studies – Future Society (5133BFPS0Y)* (hierna: het vak) wegens plagiaat ongeldig verklaard. Appellant mag daarnaast het bachelorproject niet aanpassen en opnieuw inleveren, wat neerkomt op uitsluiting van de herkansingmogelijkheid. Tegen dit besluit is het beroep van 28 juli 2025 gericht. Bij schrijven van 28 juli 2025 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden op 19 en 29 augustus 2025, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 1 september 2025 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Op 23 september 2025 heeft appellant een reactie op het verweerschrift ingediend. Op 14 oktober 2025 heeft verweerster een aanvullend verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens de zitting op 21 oktober 2025, alwaar appellant is verschenen. Namens verweerster is [REDACTED], voorzitter, verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing. Appellant geeft aan dat er volgens verweerster sprake is van plagiaat, omdat de referentielijst fouten bevatte. Appellant geeft aan deze fouten te hebben erkend en dat deze fouten zijn ontstaan door het gebruik van AI op het moment dat hij de referenties wilde alfabetiseren. Appellant geeft aan dat hij AI heeft gebruikt ter ondersteuning bij de ordening van de bronnen, nu dit voor hem moeilijker is door dyslexie. Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerster zijn schriftelijke en mondelinge argumenten niet of nauwelijks heeft meegewogen in haar beslissing en dat verweerster deze argumenten ter zijde heeft gelegd. Appellant geeft aan zich niet gehoord te hebben gevoeld tijdens de hoorzitting in het kader van de plagiaatmelding en meent dat verweerster niet op een objectieve en deskundige wijze heeft gehandeld. Appellant geeft aan dat de gemaakte fouten alleen voorkomen in de referentielijst, maar dat de rest van de scriptie inhoudelijk is gebaseerd op legitieme, bestaande bronnen en dat er inhoudelijk geen gebruik is gemaakt van AI, hetgeen verweerster zou hebben erkend. De scriptie zelf zou dan ook in voldoende mate zijn kennis, inzichten en vaardigheden weergeven en zou dan ook inhoudelijk correct en toetsbaar moeten worden geacht. Het plagiaat stond niet in de weg aan een inhoudelijke beoordeling van de scriptie, hetgeen, ondanks de melding over het plagiaat, alsnog is uitgevoerd door de examinatoren. Dat vervolgens de scriptie, zonder nadere bespreking, aan de examencommissie is voorgelegd en uiteindelijk, ondanks het verzoek van appellant daartoe, geen herstelmogelijkheid is aangeboden, acht appellant in strijd met de zorgplicht van de scriptiebegeleiders en verweerster, met het uitgangspunt dat er hoor- en wederhoor had moeten plaatsvinden. Daarbij geeft appellant nog aan dat de examiner, na het maken van de melding, het vermoeden van fraude heeft afgezwakt tot “*een gebrek aan aandacht voor de referentielijst*”. Deze afzwakking wordt echter niet gevolgd door verweerster. Appellant meent voorts dat verweerster een onjuiste voorstelling van omstandigheden heeft met betrekking tot de vermeende waarschuwingen die zijn gegeven over het gebruik van AI.

Appellant stelt daarnaast dat de algemene waarschuwing op de Canvaspagina van het vak over het gebruik van AI niet aan hem gericht waren, aangezien hij geen gebruik had gemaakt van AI en dat niet van plan was. Appellant stelt dat er daarom geen aanleiding was om zich door deze waarschuwingen aangesproken te voelen.

Appellant meent daarnaast dat er geen sprake is van ernstig of opzettelijk plagiaat in de zin van artikel 1, vierde lid, van de Fraude en plagiaatregeling, maar dat het plagiaat zou moeten worden gekwalificeerd als het verkeerd presenteren van correcte bronnen, hetgeen een slordige, doch geen frauduleuze handeling betreft. Appellant geeft aan dat hij na de melding van het vermeende plagiaat direct de referentielijst heeft herzien en een nieuwe versie heeft verzonden aan verweerster om aan te geven wat er fout is gegaan. Ook zou verweerster hebben verwezen naar een eerder plagiaatbesluit, hetgeen appellant onterecht en onevenredig acht. Appellant geeft daartoe aan dat het een annotatiefout betrof in het eerste jaar van zijn studie en dat hij sindsdien consequent heeft gewerkt volgens academische normen en dat hij niet opnieuw in verband is gebracht met fraude. Nu er volgens appellant geen sprake is van plagiaat, acht appellant het onredelijk dat verweerster hem dit vergrijp tegenwerpt en gebruikt als verzwarende omstandigheid.

Appellant geeft aan dat de ontzegging van de mogelijkheid tot herstel grote, onevenredige, gevolgen voor hem heeft, nu hij geen toegang krijgt tot de masteropleiding Politicologie in het academische jaar 2025-2026 aangezien hij niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van zijn diploma. Appellant acht het buitenproportioneel dat hij, door een dergelijke kleine fout, een jaar studievertraging oploopt. Daarnaast zou er sprake zijn van reformatio in peius, nu er meerdere, aanvullende, aantijgingen na de indiening van het beroep zijn aangedragen. Appellant verzoekt het beroep gegrond ter verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt dat buiten redelijke twijfel sprake is van plagiaat door het gebruik van AI, en meent dat het besluit op goede gronden is genomen. Verweerster geeft aan dat appellant meerdere malen is gewaarschuwd dat het gebruik van AI bij het schrijven van de scriptie niet is toegestaan. De opleiding heeft dit kenbaar gemaakt aan alle studenten via Canvas en in de studiehandleiding. Daarnaast heeft de examinerator appellant persoonlijk gewaarschuwd, nadat bij de examinerator het vermoeden was gerezen dat appellant voor een presentatie gebruik had gemaakt van AI. Desondanks heeft appellant gebruik gemaakt van AI om de literatuurlijst te bewerken en te alfabetiseren, hetgeen heeft geleid tot foutieve en niet-bestaande referenties.

Nadat appellant op de hoogte is gesteld van de melding van plagiaat, heeft appellant een reactie aan de examinerator gestuurd. Hierin ontkent appellant dat hij gebruik heeft gemaakt van AI, maar dat er sprake is van slordigheden in de bronvermelding. De docent heeft daar voorts op gereageerd en heeft een Excel-bestand overlegd waaruit blijkt dat appellant meer onjuiste bronvermeldingen heeft opgenomen. Appellant heeft daarop aan verweerster verklaard gebruik te hebben gemaakt van AI bij het alfabetiseren van de literatuurlijst. Appellant heeft vervolgens een nieuwe en gecorrigeerde versie van zijn scriptie opgestuurd en een Excel-bestand met bronnen. Volgens verweerster bevatte dit bestand opnieuw foutieve bronvermeldingen. Verweerster is van mening dat appellant, ondanks dat hij meermaals op het expliciete verbod van het gebruik van AI is gewezen, zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat, zoals omschreven in artikel 1, vijfde lid, van de Fraude- en plagiaatregeling. Appellant heeft namelijk gebruikgemaakt van teksten, gegevens en ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding. Dat appellant dyslexie heeft en daartoe een verklaring heeft overgelegd, acht verweerster in de vaststelling of er sprake is van plagiaat niet relevant. Verweerster geeft aan dat appellant tijdig op de hoogte is gebracht van de verdenking van plagiaat en dat hij hieromtrent is gehoord. Alle relevante bewijsstukken zijn bij de behandeling beschikbaar gesteld. Verweerster merkt op dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS) heeft geoordeeld dat procedurele onvolkomenheden alleen tot vernietiging kunnen leiden indien sprake is van een daadwerkelijk nadeel, hetgeen hier niet het geval is. De ABRvS heeft in haar uitspraak van 30 juli 2025 (ECLI:NL:RVS:2025:3585) geoordeeld dat het gebruik van AI dat leidt tot niet bestaande

bronnen buiten redelijk twijfel als fraude kan worden aangemerkt en dat de intentie van de student voor deze kwalificatie niet relevant is. Het opleggen van een herstelsanctie, zoals ongeldigverklaring en uitsluiting van de herkansing, wordt niet als onevenredig gezien, zelfs bij aanzienlijke persoonlijke gevolgen.

Als sanctie heeft verweerder de scriptie van appellant ongeldig verklaard en hem uitgesloten van de herkansing van de scriptie. Verweerder meent dat de sanctie niet als onevenredig moet worden beschouwd, nu appellant veelvuldig is gewaarschuwd voor het gebruik van AI en hem al eerder een sanctie is opgelegd wegens plagiaat in verband met het overnemen en als eigen werk inleveren van (delen van) het werk van een andere student, welke inmiddels in rechte vast is komen te staan. Verweerder acht de opgelegde sanctie proportioneel nu dit niet de zwaarst mogelijk sanctie die opgelegd had kunnen worden, appellant in het eerste semester van het academische jaar 2025-2026 zich kan inschrijven voor het vak waardoor de gevolgen beperkt blijven tot studievertraging en omdat de ABRvS in vergelijkbare casussen de sanctie passend en rechtmatig heeft geacht. Verweerder meent dat er geen sprake is van reformatio in peius, nu de sanctie inhoudelijk niet is verzwagd en omdat de kwalificatie van het handelen als fraude vanaf het begin af aan duidelijk is geweest. Er heeft geen herkwalificatie plaatsgevonden die tot een zwaardere sanctie leidt. Verweerder stelt dat het plagiaat buiten redelijk twijfel vast is komen te staan, nu appellant het gebruik van AI heeft toegegeven. De opgelegde sanctie wordt als redelijk en proportioneel gezien. Hierdoor ziet verweerder geen reden om het bestreden besluit te herzien en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Artikel 7.12b, tweede lid, WHW bepaalt dat de examencommissie een student die fraudeert het recht kan ontnemen een of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.
3. Artikel 7.12b, derde lid, WHW bepaalt dat de examencommissie regels vaststelt over de uitvoering van de taken en bevoegdheden onder andere met betrekking tot fraude, en de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
4. Artikel 4.13 van deel A van de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleidingen van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica 2024-2025 bepaalt het volgende:
 1. *Het bepaalde in de Fraude- en Plagiaat Regeling Studenten UvA 2019 en de Regels en Richtlijnen van de examencommissie is van toepassing.*
 2. *Bij de detectie van plagiaat in teksten kan gebruik worden gemaakt van elektronische detectieprogramma's. Met het aanleveren van de tekst geeft de student impliciet toestemming tot het opnemen van de tekst in de database van het betreffende detectieprogramma.*
5. Artikel 7 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissies van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica 2024-2025 (hierna: De Regels en Richtlijnen) bepaalt het volgende:
 1. *Het bepaalde in de Fraude- en Plagiaatregeling Studenten UvA 2019 is onverkort van toepassing.*
 2. *In aanvulling op de regeling genoemd in lid 1, en artikel 4.2.12 van deze regeling, geldt dat de in de Fraude en Plagiaat Regeling Studenten UvA 2019 genoemde sancties maximum sancties zijn.*

3. Indien één of meer tentamenonderdelen of een geheel tentamen naar het oordeel van de examencommissie niet op de voorgeschreven wijze zijn afgelegd dan wel indien het afnemen van een tentamenonderdeel of een tentamen niet op behoorlijke wijze is geschied, verklaart de examencommissie het tentamen of het desbetreffende onderdeel daarvan ongeldig.
6. De Fraude en Plagiaat Regeling Studenten UvA 2019 (hierna: De F&PR) bevat, voor zover relevant, de volgende bepalingen:

Artikel 1 Definities

1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Plagiaat is een vorm van fraude.

2. Onder ernstige fraude, zoals bedoeld in artikel 7.12b, tweede lid, WHW, wordt in ieder geval verstaan:

- a. zich tijdens het tentamen uitgeven voor iemand anders;
- b. zich tijdens het tentamen door iemand anders laten vertegenwoordigen;
- c. zich voor het moment waarop het tentamen zal plaatsvinden, in het bezit (laten) stellen van de opgaven van het desbetreffende tentamen;
- d. fingeren en/of vervalsen van enquête- of interviewantwoorden of onderzoekgegevens;
- e. frauderen tijdens of buiten de periode van inzage in een beoordeeld werkstuk/tentamen;
- f. frauderen met tentamenresultaten;
- g. zich schuldig maken aan ernstige vormen van plagiaat zoals bedoeld in het vierde lid van dit artikel.

3. (...)

4. Onder ernstige vorm van plagiaat wordt in ieder geval verstaan:

- a. het in aanzienlijke mate gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder bronvermelding;
- b. het presenteren als eigen werk of eigen gedachten van de structuur dan wel het centrale gedachtegoed uit bronnen van derden;
- c. het overnemen van werk van medestudenten en dit laten doorgaan voor eigen werk;
- d. het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal, software en programmacodes van anderen zonder verwijzing en dit laten doorgaan voor eigen werk;
- e. het indienen van werkstukken die (al dan niet tegen betaling) door iemand anders zijn geschreven, waaronder werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling.

5. Onder plagiaat wordt voorts in ieder geval verstaan:

- a. het gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding;
- b. (...)

Artikel 4 Procedure

(...)

5. De opgelegde schriftelijke waarschuwing of sanctie wordt geregistreerd door de examencommissie.

Artikel 5 Sancties bij fraude en plagiaat

1. Nadat fraude of plagiaat is geconstateerd wordt door de examencommissie ten minste een schriftelijke waarschuwing gegeven.

(...)

4. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, vijfde lid, waarbij bepaalde gedeeltes uit bestaande teksten zijn overgenomen maar de student nog wel eigen onderzoek heeft verricht, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle

tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 6 maanden. Indien het werkstuk betrekking heeft op een bachelor- dan wel masterscriptie worden de begeleidingswerkzaamheden van de scriptiebegeleider voor de duur van deze periode opgeschort.

5. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, vierde lid, waarbij het hele werkstuk dan wel aanzienlijke delen daarvan, inclusief het als eigen werk gepresenteerde onderzoek, afkomstig is van bestaand materiaal en elders gepubliceerd onderzoek dan wel literatuur, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden. Indien het werkstuk betrekking heeft op een bachelor- dan wel masterscriptie worden de begeleidingswerkzaamheden van de scriptiebegeleider voor de duur van deze periode opgeschort.

(...)

Artikel 6 Sanctieverzwarende omstandigheid

Indien de student reeds eerder een schriftelijke waarschuwing of sanctie heeft gekregen in verband met geconstateerde fraude dan wel plagiaat volgt volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden.

6. In de studiehandleiding van het vak, is voor zover van belang, het volgende bepaald:

Fraud and plagiarism

The 'Regulations governing fraud and plagiarism for UvA students' applies to this course. This will be monitored carefully.

Upon suspicion of fraud or plagiarism the Examinations Board of the programme will be informed. For the 'Regulations

governing fraud and plagiarism for UvA students' see: www.student.uva.nl

(...)

Additional note on fraud and plagiarism:

Writing a thesis is the most important assignment of your Bachelor's phase.

This is the work in which you must show your knowledge of state-of-the scientific insights and debates. And during the Bachelor Project you need to show how your academic training over the past three years has come to fruition in such a way as to enable you to individually execute your research and write a scientifically well-founded report about it. You need to be able to do this yourself, independently (though not without us supporting you all the way) and cannot use AI to write your proposal and thesis, or to prepare your presentation.

7. Tussen partijen is niet in geschil dat er gebruik is gemaakt van AI bij het opstellen van de literatuurlijst van de scriptie. Waar partijen over van mening blijven is de kwalificatie van de fraude c.q. plagiaat en de consequenties die daar eventueel aan moeten worden verbonden.
8. Het College overweegt eerst of er in het geval van appellant gesproken kan worden van fraude. Om te kunnen spreken van fraude dienen de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie te kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant fraude heeft gepleegd. Meerdere bronnen waar appellant naar heeft verwezen bestaan niet en bevatten onjuist- en/of onvolledigheden. Appellant zelf heeft verklaard dat hij AI heeft gebruikt bij het opstellen van de literatuurlijst, terwijl het gebruik van AI nadrukkelijk niet was toegestaan. Het College is van oordeel dat buiten redelijke twijfel is vast komen te staan dat er sprake is van fraude. Dat appellant stelt geen intentie te hebben gehad om te frauderen, is voor het opleggen van een sanctie op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW niet relevant. Het College is eveneens van oordeel dat de vaststelling dat appellant lijdt aan dyslexie hier niet relevant is. Het is het College niet gebleken dat verweerster onzorgvuldig en in strijd met de F&PR heeft gehandeld in de procedure voorafgaand de vaststelling van het besluit.

9. Alhoewel het College meent dat het passender zou zijn geweest deze gedraging aan te merken als fraude in de zin van artikel 1, derde lid, van de F&PR, nu het gebruik van AI een hulpmiddel is waarvan de raadpleging uitdrukkelijk niet is toegestaan, is hier ook sprake van plagiaat zoals bedoeld in artikel 1, vijfde lid onder a, van de F&PR. Het College heeft vastgesteld dat verweerster in haar besluit heeft opgenomen dat er sprake is van plagiaat in de zin van artikel 1, vierde lid, van de F&PR, maar voorts ook artikel 5, vierde lid, van de F&PR in het besluit heeft opgenomen, welk artikel verwijst naar artikel 1, vijfde lid, van de F&PR, voor wat betreft de sanctiebepaling. Het College is derhalve van mening dat het besluit daardoor in strijd is met het legaliteitsbeginsel, nu de wettelijke vaststelling van het plagiaat niet duidelijk naar voren is gekomen en artikel 6 van de F&PR niet nadrukkelijk is benoemd. Het College is echter van mening dat deze gebreken kunnen worden gepasseerd met toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht, nu verweerster in haar verweerschrift heeft verwezen naar de vaststelling van 'plagiaat' in de zin van artikel 1, vijfde lid, van de F&PR, het een herstelsanctie betreft waarbij appellant niet is benadeeld door de verkeerde vaststelling, het besluit voorts deugdelijk is gemotiveerd en de vaststelling van de hoogte van sanctie correct is opgebouwd met toepassing van artikel 5, vierde lid, en artikel 6 van de F&PR. Het College geeft daarbij aan dat er sprake is van een pedagogisch en disciplinaire herstelsanctie, waarbij de gevolgen van het onjuist of onvolledig verwijzen naar het verkeerde wetsartikel, niet wezenlijk verschilt van elkaar. Het College ziet, nu de vaststelling is gewijzigd van 'ernstig plagiaat', naar 'plagiaat', niet in hoe hier sprake zou kunnen zijn van reformatio in peius en hoe appellant in deze zou zijn benadeeld. Aangezien de fraude buiten redelijke twijfel vast is komen te staan, was verweerster dan ook bevoegd om appellant op grond hiervan een sanctie op te leggen, gebaseerd op artikel 5, vierde lid, en 6 van de F&PR, nu er geen juist oordeel over de kennis, het inzicht en de vaardigheden van appellant kan worden gegeven door het vastgestelde plagiaat. Dit geldt voor de gehele scriptie.
10. Het College overweegt dat bij het opleggen van sancties, verweerster binnen het kader van artikel 5 en 6 van de F&PR een bevoegdheid toekomt om aan de hand van de feiten en omstandigheden de scriptie van appellant ongeldig te verklaren en hem voor een passende duur, tot maximaal 12 maanden, uit te sluiten van deelname aan tentamens.
11. Het College stelt vast dat de ongeldigverklaring en uitsluiting van deelname aan de herkansing van de scriptie niet disproportioneel voorkomt, mede gelet op de ernst van het plagiaat en de eerdere overtreding van de F&PR door appellant. Daarbij neemt het College in overweging dat verweerster ervoor heeft gekozen niet de maximale sanctie op te leggen wegens de pedagogische en disciplinaire insteek die zij heeft gekozen bij oplegging van de sanctie, hoewel zij hiertoe bevoegd was. De studievertraging van appellant is derhalve, kijkend naar de mogelijkheid om het vak in het eerste semester van het academische jaar 2025-2026 opnieuw te volgen, beperkt en is daarmee gelijkgesteld aan de studievertraging die andere studenten zouden oplopen bij het niet behalen van het vak. Het feit dat door het vastgestelde plagiaat studievertraging ontstaat, is een onlosmakelijk en logisch gevolg van de ongeldigverklaring en uitsluiting van deelname aan de herkansing.
12. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
3. bepaalt dat een afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatie;
 - het College van Bestuur, enwordt tevens zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 12 januari 2026

A. van der Weerd - Kramer LLB
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de Raad van State afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.